

מ"ת 18046/02/14 - מדינת ישראל נגד י' י'

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 18046-02-14 מדינת ישראל נ' י'
בפני כב' השופט א. סלאמה, נשיא
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב י' י'

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בעניינו של המשיב בה מבוקש לאפשר לו להעתיק את מקום מעצר הבית בו הוא שוהה ב"*****" ב"*****" לבית אמו ב"*****".

נגד המשיב הוגשה בקשה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת בהתאם לסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים ותקיפת בת זוג.

בהחלטתי מיום 30.04.14 הוריתי על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו משקבעתי, תוך קבלת המלצת שירות המבחן, כי חלופת המעצר המוצעת באותה העת, **מעצר בית מלא בבית אמו של המשיב בפיקוח האם ובניו הבוגרים**, אין בה כדי להבטיח את מטרות המעצר ולהפחית את הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של המשיב.

ביום 28.05.14 ובעקבות בקשה לעיון חוזר בה הוצעה חלופה מתאימה, הוריתי על שחרור המשיב ממעצרו למעצר בית מלא ב"*****" אשר ב"*****".

לאחר שחלף לו כחודש ימים בלבד, הוגשה בפניי הבקשה הנוכחית, בה נטען כי באמתחתו של ב"כ המשיב ראיות חדשות מהן עולה כי לא נשקפת למתלוננת כל סכנה מצד המבקש ולפיכך אין כל מניעה לאפשר לו להעתיק את מקום מעצר הבית ל"*****".

בדיון שהתקיים בפניי, הופיעה המתלוננת, בת זוגו של המשיב, אשר טענה כי למעשה מלבד אלימות מילולית בינה לבין המשיב לא הייתה חשופה לכל אלימות אחרת וכי היה זה המשיב שבכלל הותקף על ידי אדם נוסף עמו יצאה בזמן שנפרדה מהמשיב. היא מציינת, כי הודיעה על כך למשטרה ואף לעובדת הסוציאלית.

ב"כ המאשימה התבקשה לברר את טענות המתלוננת ומשלא הצליחה לקבל מידע טלפוני, הגישה הודעה בכתב חתומה על ידי עו"ד אמיר, בה היא עומדת על התנגדותה להקל בתנאי השחרור של המשיב, לכל הפחות עד שהמתלוננת תעיד בבית המשפט בדיון הקבוע ליום 01/09/14 וזאת גם בשים לב למהותה של החלופה המבוקשת.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה לעיון חוזר.

כאמור, בהחלטתי מיום 30/04/14 קבעתי, כי חלופת המעצר בבית אמו של המשיב, אין בה כדי להשיג את מטרות המעצר ולהבטיח פיקוח מתאים שיש בו כדי להשיג את מטרות המעצר. משנמצאה חלופה אחרת מתאימה יותר ואף שלא חלף מספיק זמן, הוריתי על שחרור המשיב ממעצרו לתנאים של מעצר בית מלא.

בשים לב למועד הצפוי בו אמורה המתלוננת להעיד בבית המשפט, לזמן שחלף מאז ניתנה החלטתי לעניין שחרור המשיב ממעצר וחרף דבריה של המתלוננת בבית המשפט, והכל בשים לב לעמדה הנחרצת של המאשימה שלמעשה עומדת על כתב האישום ככתבו וכלשונו, סבור בית המשפט כי ראוי לשוב ולעיין בתנאי מעצרו של המשיב, רק לאחר מסירת עדותה של המתלוננת בבית המשפט, מה גם שהזמן שיחלוף עד למסירת העדות הינו מידתי וקצר יחסית.

בנסיבות אלה, הבקשה נדחית והמשיב רשאי לשוב לבית המשפט לאחר מסירת עדותה של המתלוננת כאמור.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשע"ד,
17 יולי 2014, בהעדר הצדדים.

א. סלאמה, נשיא